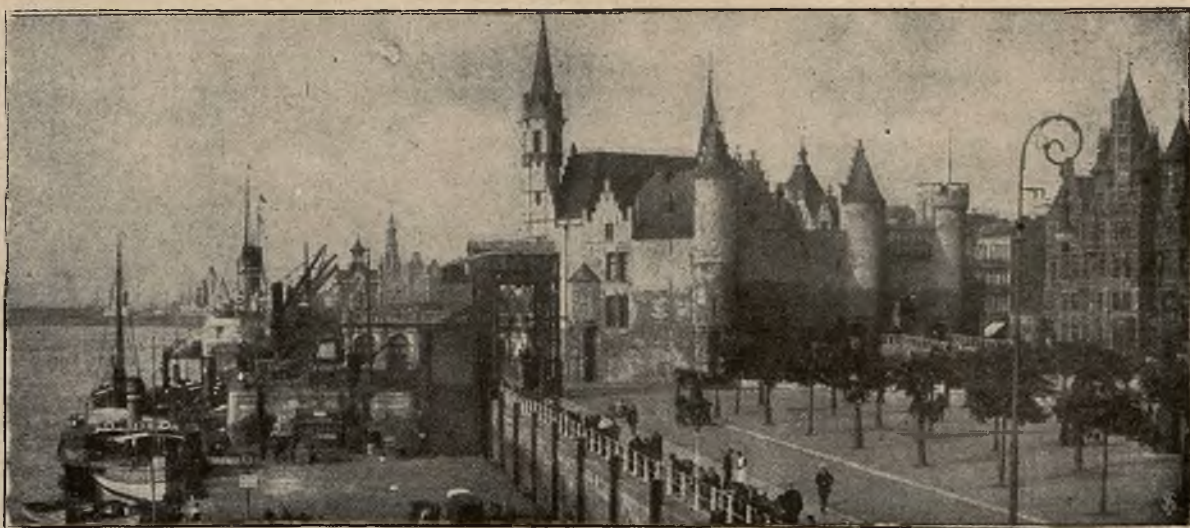

Jubileusz kapłana-patrioty: Ks. Arcybiskup Franciszek Albin Symon.

Krakowian, którzy, niestety, z powodu obecnej sytuacji politycznej nie mogli w tym dniu uroczystym tak uczcić zasługi tego prawdziwego kapłana-patrioty, jak na to swem życiem zasłużył.

Upadek Antwerpii: Fragment portu

Oby długie jeszcze lata mógł owocnie pracować dla dobra Kościoła i Ojczyzny!

Przed rozstrzygającą bitwą w Polsce.

Walka na wschodnim terenie obecnej pożogi wojennej toczy się na ziemiach polskich i o ziemie polskie, to też przede wszystkim na Polskę spada ciężkie brzemie tych krwawych zapasów. Pomimo

to Polacy patrzą z otuchą w przyszłość, wierząc w tryumf dobrej sprawy i sprawiedliwości. Ze zrozumiałem jednak napięciem oczekują wyniku walk zarówno w Galicyi Wschodniej, jak i w Królestwie Polskiem, które weszły obecnie w nowe stadyum, pozwalające spodziewać się rychło rozstrzygającej bitwy.

Energiczna ofenzywa wojsk austriacko-węgierskich w Galicyi została uwieńczona pomyślnym sukcesem: armia rosyjska niemal w popłochu cofnęła się za San, odstąpiwszy od Przemyśla i opuściwszy między innymi zajęte miasta także Jarosław.

Tak samo ofenzywa wojsk niemieckich w Królestwie Polskiem zmusiła Rosyan do szybkiego odwrotu ku Warszawie, pod bramami której stoją już wojska niemieckie. Tak więc niebawem musi przyjść do rozstrzygającej wielkiej bitwy, której front rozciągać się będzie od Warszawy aż do Lwowa.

Tymczasem wojska austriackie i niemieckie w odzyskanych na nowo ziemiach Królestwa Polskiego przywracają swą władzę, a rząd niemiecki mianował już szefa władz cywilnych w Królestwie Polskiem w osobie hr. Meerweldta.

Upadek Antwerpii: Manifestacja w Berlinie z powodu zwycięstwa.

Śmierć kardynała D. Ferraty: S. p. kardynał Domenico Ferrata.

Śmierć kardynała D. Ferraty.

Zaledwie kilka tygodni piastował kardynał Domenico Ferrata godność sekretarza stanu, mianowany zaraz po conclave przez nowego papieża Benedykta XV. Wybitny uczony i doskonały dyplomata, był przedtem ś. p. kard. Ferrata nuncjuszem we Francji i Belgii, zaznaczając na wszystkich, jakie zajmował, stanowiskach hierarchii nieprzeciętne zdolności. Kreowany kardynałem w roku 1896 był w czasie ostatniego conclave prefektem Kongregacji Sakramentów i jednym z najpoważniejszych kandydatów do tyary.